

Veverka obecná
Sciurus vulgaris

Eichhörnchen

Red squirrel

Foto: Ondřej Nágľ

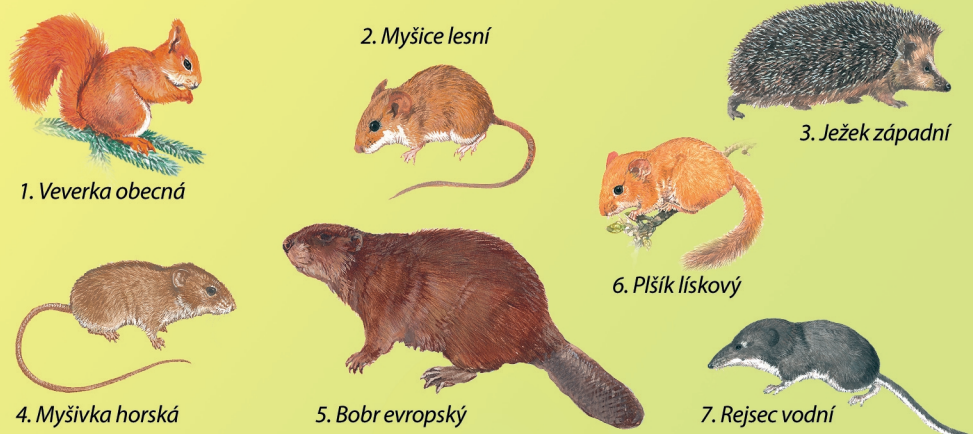

Veverčí povídání

Milé děti, prázdniny utekly jako voda a vy opět usedáte do školních lavic. Zdalipak jste o prázdninách zažili nějaké dobrodružství uprostřed hlubokých šumavských lesů? A kdo z vás mě spatřil, jak pobíhám po větvích stromů? Řada z vás jistě zná příběh o veverce Zrzeče, který napsal Josef Zeman. Příběh z křivoklátských lesů, kde lesní zvířátka bojují za záchranu starého dubu. My veverky jsme vám dětem určitě známé, a tak si vás trochu vyzkouším, co vše o nás znáte. A pokud budete chtít, pošlete mi nějaké obrázky, ráda si je vystavím do svého hnízdečka.

ÚKOL 1.: Urči, do jakého řádu savců patřím?
Kteří ostatní živočichové patří do stejné skupiny?
Do jakého řádu patří zbývající vyobrazení živočichové?

Veverka patří do řádu:

Do této skupiny ještě patří:

Ostatní živočichové patří do řádu:

ÚKOL 2.: Vyber potravu, kterou mám ráda. Jarní jídelníček označ červenou pastelkou, podzimní hnědou pastelkou a zimní modrou pastelkou.

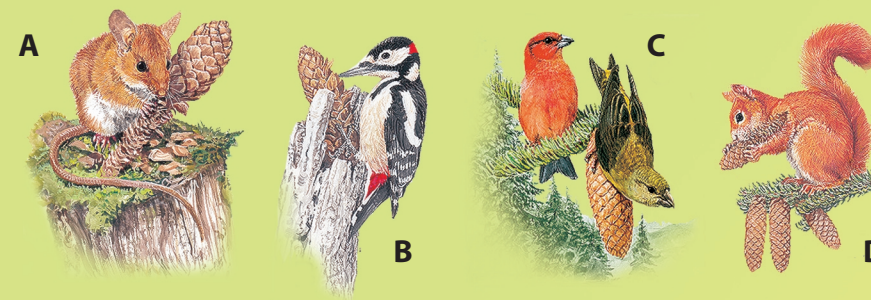
ÚKOL 3.: Komu patří tato ouška?

Veverka obecná

Milé děti, jistě mě všichni poznáte podle velkého huňatého ocasu, který je jen o málo kratší, než mé tělo. Řada z vás si určitě myslí, že mám štětečky na ouškách. Ano je tomu tak, ale pouze v zimním období. A jaké mohou mít barvy? Velice proměnlivé, spodní stranu těla míváme obvykle bělavou, ale hřbet, boky, ocas i hlavu mám rezavou, šedohnědou, tmavohnědou až černou. Dokonce moje mláďátka mohou mít různé barvy a není vůbec výjimkou, že se mi narodí rezavá i tmavě zbarvená veverčátka. Nejraději jsem v korunách stromů. Musím se pochlubit, že jsem výborná ve skoku, možná bych se mohla přihlásit na nějaké člověčí závody. Představte si, že dokážu skočit i několik metrů ze stromu na strom. Občas se mě někdo zeptá, zda-li se mi ocas při skocích neplete. Ale je to spíše naopak, ocas používám jako kormidlo a padák zároveň. V korunách stromu si dělám z větvíček a listů hnízdo, ale samozřejmě jsem velice ráda, když mohu využít opuštěná hnízda vran, strak, dravců nebo dutiny stromů. V hnízdečku pak vychovávám svoje mláďátka, která mám někdy i dvakrát do roka. Většinou mívám 4–5 veverčátek, která jsou při narození holá a slepá, váží pouze asi 7–15 gramů a teprve po 8 týdnech se začínají osamostatňovat. Pokud nás neuloví naši hlavní nepřítelé, jako je kuna lesní, jestřáb lesní či výr velký, mohu se dožít 5–6 let. A čím bych vás pohostila, pokud byste přišli ke mě na návštěvu? Na jaře ráda okusím pupeny a mladé výhonky stromů, občas vyplenu hnízda ptáků. Na podzim si vylepším jídelníček lesními plody a v zimě mám nejraději výživná semena šišek. Samozřejmě mám ráda houby. Když nacházím hodně potravy, tvořím si zásobárny, kde si schovávám bukvice, žaludy a jiné plody. Většinou si je budu v dutinách stromů, nebo je zahrabu pod kořeny. Potíž je, že často zapomenu, kam jsem vše schovala. Ale díky tomu na jaře vyklíčí mnoho nových stromků. Takže jsem vlastně i lesník. Co říkáte děti? Ale teď už musím běžet, vím o jedné mýtině, kde je množství chutných hub.

ÚKOL 4.: Přihraď k šiškám, kdo si na nich pochutnával.

ÚKOL 5.: Kdo všechno může bydlet v dutině stromu? Označ živočichy, kteří tam bydlí.

Dokážu skočit až 4 metry.

ÚKOL 6.: Poznáš, která stopa patří veverce? A komu patří ty ostatní?

Ocas mi slouží jako kormidlo.

